

مه گاو مه خانه

له شعری

حیدر

محمد امین احمد

« المقتطف » و « الهلال » و « البلاغ » و « النداء » و « الشعلة » و « الاخبار » و زوری تر . .
— « سلامه موسی » ی نووسر و پوژنامه نووس به در ژایی تمه نی پر له برهم و کار کردن ونه یی هر وهك مرؤفیتی ساكر ژبانی به سر بردبیت ، به لكو پرو به پروی جوره ها به بره كانی بوته وه و كونه پرست و دوژمنانی جارهای جار تاوانیان بز هه له ستوه و به دزی و به ناشكرا نازاریان داوه ، تاگه بیوته نه وهی نانشیان بریوه جاری واش بووه و بستویانه به پاره و سامان هه لی بخه له تینن و لریگهی لابدن ، له وهش زیاتر زور جار تر سینتراوه و هه ولی نهویان داوه قه له مه كه ی له كار بخن .
به لام له گهل هموو نه مانه شدا نووسر همیشه ژبانی سر به رزی و پر له كه پرامه تی له پیشه وهی هموو شتیك دان اووه و هر گیز نه ی بوستوه به چاو شوپی و زه لیلی بویت ، تا له ژبانیس دا بووه كولی نه داوه و له كار نه كه وتوو و پچسانه وه شو و روژی ژبانی خستوه سر به ك و له برهم نه كه وتوو ، تا له روژی دووشه ممه ی ریکه وتی چواری ناقتوسی سالی ۱۹۵۸ دلگه فراوانه كه ی بز دواچار په کی كه وتوو و سر چاوه ی نیلهامی پینووسه كه بشی ووشك بووه .

— بهم جوره نووسری بلیمهت و زانا « سلامه موسی » له گهل نه وه شدا كه به رامبر ده به ها ته نگ و چه له ممه ی ژبان و به بره كانی و دوژمندار به سی كونه پرستان بوته وه و زور جاریش هه ولی نان برینی دراوه ، به لكو نانشی براوه ، به لام هر گیز وهی به رنه داوه ، تا نهو ناوه نه مرمه ی له نیو دلی كومه لیتی په جگار زور له خوینده وار و روژنبراندا شه تل كروهه ، بز نه وهی همیشه هر به نه مری و سر به رزی به نیته وه ، هزار سلاو له گیانی نهو نووسر بلیمهت كه نیمرو « ۹۳ » سالی ته واو به سر له دایك بوونیدا رهت ده بیت و مه شخه لیکه له دونیای روژنبریدا هر گیز گشه و كز بوونی بز نیه . . .

سرچاوه گان

- چند دانه بهك له بر همه كانی نووسر كه باسم كرددون .
- چند نووسینیك له روژنامه كانی ناوخوه .

دكتور قاسمۆ له پيشه كى نارينكو پووندا ده لى :

(« له ناسۆرى ته شهنا » دا كه شاعير تووشى بووه نايهوى قبولى بكات به ته واوى دياره) (1) نك ته نيا له ناسۆرى ته شهنادا نه ويان به دى ده كرى به لكوو له هموو شيعره كانى (هيمن) دا چهند دم به خنده بن له پرىكا نهو توو په بيهى سر هل ده داته وه ، چونكه نه توو په بوونهش رقى پىرۆز ده نوينى . به لام دكتور قاسمۆ له سر باسه كى ده رواو ده لى : (هيزى نه وهى نيه ژبان بكورئى ، ريگاي نيه خۆى دوور بخاته وه ، ده به وئى رابكاتو به يارمهتى مهى روو له دنيا به كى خه يالى ده كات ليره دا دوو راي سىر سه يرمان بو دمرده كه وئى ! راي به كه ميان نه وه به كه گوايه هيمن به ره و خه يال راده كات چونكه هيزى گورينى ژبانى نماوه !

راى دوو هميان : نه وه به كه هيمن به يارمهتى مهى روو له دنيا به كى خه يال ده كات (مبهست ليره دا « مهى ») به كه به !

كه چى هيمن نهو مه سه له به ددهاته پال خۆى ، كه له بهر نه وه به پياو قاته ، شه ره بايه ، بۆ به ناتوانى به رهنگارى نه وه بيته وه له بهر نه وه شه كه په ناي بردۆته بهر مهى ! به لاي منه وه (هيمن) كاتى تووشى نهو دمرده سىرى و نووشتيانه هاتوه ته نيا هۆيه سياسى به كه نيه ، هىروه كوو خۆى (له كوئى وه بۆ كوئى) ي پيشه كى ديوانه كهى دا نووسيووه و دهر بىر يوه واژه ته نيا هۆى به كه مى مرچ نيه بۆ توهمت كردنى هيمن كه له ژبان راده كاتو تواناي گورينه وهى ژبان

نه اوه ! به لكوو پىو بس ته وا به بكار پىنه وه سه ردمى مندالى و لايه تى (هيمن) باره سا بكو لوى به كهى به باشى هه لسه نكي تى و بايه خ به (السيره الذاتيه) ي هيمن بده بن ، همرچهنده نه مه شيان نه ركيكى ناسان نيه به لام ده توانين له تو ژينه وه ي شيعره كانى و نه زمونى شيعرى و پيشه كى ديوانه كهى تا بگه بنه نه نجاميك ، به لگه شمان بۆ نه مه ، نهو خه م و خه فه ته و ئوميد نا ئوميدى شاعير ، له قوناخى لا وى تى دا هه ره هه بيوه . به لام نك به م شيوه به كه به كى روى له خه يال كردى و له واقع راي كردى ! چونكه نه گه ر خه يال نه بى ، شيعر نهو تام و چيزه ي نا بى . به لاي منه وه نه مه يان به را كردنى پى نا و تى ! چونكه زور و ونى نهو سه ردمه واى له شاعير كردوه كه به ره نا ئوميدى بكش . واژه له نيوان توو په بوون و هيمن دا خۆى نه دۆز يوه ته وه . و ناچاره په نا به ريته بهر خه يال و سۆزو سكالو و جۆره رۆمانسيه تيك . وه نه م سه ربانه رۆمانسيه تهى هيمن زيان سه ر شيعره كانى دهر از پى نه وه به لكوو و كارى گه رتر ده بى ، له گه ل گيانى كورده وار بى ده گونجى . نه دى چۆن نا هو نا لهى بوون و بوونه وه ره كائيش ناسوو تى تى ! چونكه له نه نجامى پى نه گه بشتى به يار به مه حروومى به تى ژبانى ده زانى ! بۆ به ده بين ناسۆرى ته شه نادارى هيمن له شيعره كانى دا له گه ل دا هيتانى تزه تزه دا به دمر ده كه ون . چونكه (كاتى) (سلو كى) تا بيه تى له گه ل دا هيتانى هونبرى زانى دا تيكه لاو ده بى له بىرو راد بۆ چوونى هه ندى خه لك ، نه نجامى

نهم دياردهو بۆچونانه ئالۆزبونون بۆيهكا چون لسه چۆتیهتی بیرکردنموی شاعیردا ، همروهها دلی شاعر له نائومییدی و تیکشکانو رهشبینیهکی فرهدا قولبی دهدا نهم ديارده نالهبارانه بوننه هۆی هاندانی شاعیر بۆ گهوان بهدوای چارهسهری نازارو نهشکهنجسه نهبراوهکانی دا بۆیه به بهرۆشهوه پهنا دهباته بهر جامی مهیی . کهواته با رۆشنايهکانی خۆر له بهکهه بیتکهوه لهگهله کفی بادهکانا تیکهلهی دهبا شاء یربیتته سوار چاکی تاریکستانی ناو مهبخانهکان نهگهر نهم رابه له سه شاعیری مهبخۆری عهباسی (نهبولناس) بگونجستی ، نهوا (هیتمن) یش وهکوو شاعیریکي مهبخۆرو سۆفی کونجی مهبخانهش دگریتنهوه . چونکه هیتمن وهکوو دکتۆر قاسملۆ دهلی ، دهبهوی له واقع رابکا . جا لیره دا دهلین ئایا راسته (شاعیر و هونرمهید یادهکهن . بان دهبانموی له واقع رابکهن ؟ دهگونجی بهکارهیتانی خهبال له داهیتانی هونهری تکهی دا بیتته هۆیهک بۆ نهم مهسته ؟ وهپیش هموو شتیك پیوسته بیرسین : ئایا هونرمهید - له راستی دا - له جیهانی واقع و جیهانی خهبال دا جیادهکریتنهوه ؟ کاتج خهبال دهپیتته توخمیکی سهرهکی (عنصر اساسی) له کاره هونهری بهکهی دا ، نهین نهم واتابه بگریتهوه که شاعیر بان هونرمهید ئایا نازانی که تهعامول له گهله جیهانی خهبال دا دهکات که هیچ پیوهندیبهک له نیوانی شاعیر و واقع دا نامیتنی !!) (۱) بهم جۆره دهبینین جیلوازی بهکی نهوتو له نیوان ، (راستی و خهبال دا ناکریتی ، چونکه) له نیوان راستی و خهبال دا

زۆرانبازی نیه ، همدووکیان (عنصر) یکی کاری گهرن له مهجالیکی گهوره تر دا که نهوهشیان جیهانی هموو شتهکانو کهسهکانو رووداوهکانه ، نهو جیهانه درامی به دهرونی بهیه) (۲) .

کاتج هیتمن پهنا دهباته بهر خهبال و دهبهوی له واقع رابکا بهو کاره نهوهی مهبهسته که دهین له گهله چاره رهشی دا ههلهکا :

جا چۆن نهو ههلسو کهوته ، بان نهو رووداوانه کاری تیناکهنو نابنه هۆیهکی سهرهکی بۆ گریان فرمیتسک و ناھو ناله و فیغان ! دهین نهو دهرونه گر گرتووشی بهچی کلپه و بلتیهی دابمرکیتنهوه ؟ تنیا به (مهیی) که مامۆستای پایهدار دهلی :

دهزانی بۆچی من هیتنه بهریشان و خهلمت بارم (۱)

له بازاری ژبان غهیری هونهر نیمه چ سهه مایه

چ بکات ؟ بۆ کوئی ههنگاو بنی ؟ نه مهیه راستی که به ئیمهیی رادهگهتی ! نهم شیعره وهکوو دياره میژووی دانانی دهگهریتنهوه سالی ۱۹۵۷/۳۲۸

نهم میژووهش نهوهمان بهر دهردهخات که (هیتمن) چهند بیزاری خۆی دهربرپوه ، چۆن مهسهلهکه دهخاته پال چاره نووسی . لهوانه شه بووتری (هیتمن) چاری ناچاره ، که میسالی یانه بیردهکاتهوه ؟ بهلام هیتمن تنیا نهوهی نهوتوو ، بهلکوو ، زۆربهی زۆری شاعیرانمان تووشی نهو دهرده هاتوون . بهر نمونهش شیعرهکانی (مهجوی ، حاجی قادری کوئی ، شیخ سهلام ،

احمد مختار جاف ، بچ کهس ، پتخود قانع هند) که چۆن هموویان باسی ناھمواریی خۆیان و چاره رهشی هونهری کوردی دهکن . بهلام نهوهی زیاتر له یهک نزیك ببنهوه (هیتمن) و (سهلام) هو له زۆر بهبات و ویتیهی شیعری دا بهک دهگرتهوه .

همر وهکوو ووتمان پهنا بردنی (هیتمن) بۆ مهیی ، له گهله شاعیرانی کوردمان دا وهکوو (سهلام) و (بچ کهس) ههیه که هۆیهکی سهرهکی خۆیان ههیه ههچهنده له مهیی و مهبخانه دا بهک دهگرتهوه بهلام له باس کردنی (مهیی) و جۆر به جۆرهکانی جیاده بنهوه . بهلام له لای هیتمنی شاعیر به زهقی سهرهلهدهداتو له گهله (عمرالخيام) و (نهبولناسی) عهباسی و (ششیخ سهلام) و (بچ کهس) دا زیاتر دهگونجین . همر چۆنی بوویست (هیتمن) بهش پراوتر بووه لهوان ، ناھومییدی له مال و مندال و خیزان ، پیوهری له کومهلی دواکهوتوو ، له کهساسی و هزاری ، و نهپیتی کۆن و تهکیه و خانهقا ، دهبان شتیوا کاری کردۆته سهه بیرو هۆشی هیتمن و بۆته پهنا بردنی بهر مهیی و مهبخانه و پیاله و ساغهر .

نهگهر مهیی نهین چۆن ئسهو زامو برینانهی شاعیر مهههم دهکریتی ؟

بهلام چ جۆره مهیی بهک ؟ مهیهکی کۆن و خهست ، که له مهستی خۆی دا مهست دهبی ! چونکه نهوانومییدی به نهگهر به مهیی چاره سهه نهکریتی نهی بهچی دهکریتی ؟ وهکوو هیتمن له شیعری عیشق و نژادی دا دهلی :

له بلده نهم ژمهه تیر که منی تینووی جگهر سووتاو

بمچی دباره که ده بییم شهویکی تر
ژه میکی تر!

نم جوره شیمرانهی (هیمن) ی
پایه دار به ترۆپکی شهیدا بون
داده نرین که له (کلینهی شاعر) دا
ده لئ:

نه گمر خه رمانی عومرم ژسته گانه
پاگی با بی با
به مرگی تو مچور کیشم به دل دا
نایه با بی با
هموو عومری نه بدم تری دا نیه
خۆشی ده میك مستی
خدر ناوی حه یاتی بۆ چوو ؟ فیری
شهرابی با

نم شیمره ی له سالی
۱۹۵۹ و تووه ! واته له قوناخی
دووهم و سیم دا زیاتر ورده کاری
ووشه و فیکری لای وی به ره
هوراز ده کشی ! لیره دا هیمن له
(خدری زینده) داوا ده کات که
فیری شهراب بچ ، چی نه کراوه
به دوا ی (ناوی حه یات) دا ده گر ری ؟
واته به چاویکی (نه بیقورانه) وه
دمروانته ژبان ، نم ژبان ه لای
بۆته مه بی و مه یخانه . نم پروانینهش
هرچه نده پروانینکی
(عه به سی یانه) به و گیانی یا ختیته ی
تیا دابه به لام ده بچ و این ! مه بی
بیته هاو ری ی دیرینی ! وه کوو که
شتیوانیک ، یان تاجیریکی که شتی
شه کت له ناو گۆمی عه دمی به ت دا
خۆی ده داته ده ستی مه ستی و
ده که ویتته ناو ده ریای خه بالی مه بی و
مه یخانه وه . شه پۆله گانی مه بی
ده بیتن و ده بیمن .

چونکه ههوا تووشه ، ره شه بابا به ،
نازانی ده ست به گامه یانه وه بگریت !

بۆیه ساته کان لای وی له به که
بازنه به که دا ده خولینه وه ، که
نه وه شیان هر بادمو پیاله و ساغ ره
لویجی ده ست و گلینه ی چاوی بۆ
ده نیری تا په یتا په یتا بۆ تی بگری و
مه ست بچ و بچ ناگابیت ؟! تا کوو وا
سر ده بچ (به مرگی قه سم
مچور کیش به دل یا نه بهت !) وه کوو
شاعیری مه یخوری (عباسی)
نه بولنو واس ده لئ :

ولو انی استزدتک فوق مابی
من البلوی لاعوزک الیزید
ولو عرضت علی الوتی حیاتی
بعیش مثل عیشی لم یرسدوا

لیره دا (هیمن) نه که نه بیبا
گالته به (خدری زینده) ده کات ،
به لکوو گالتهش به جامی جه مده کات ،
پرسیاریک : نایا (هیمن) مه بی و
مه یخانه ی کردۆته پیشه و دروشمی
ژیانی ؟! نایا وه کسوو شاعیره
مه یخۆره کان به شان و بالی مه بی و
مه یخانه و که ره سته گانی هه لدا وه ؟
واته : نایا باسی باده و ساغ ره
پیاله و مه ی گرو قاپی مه ی گوزمو
شهرابی حه وت رهنگی جه وت
سالی کردوو ؟!

نایا باسی جوانی و رییک و
پیتی و رهنگه گانی نه و که ره ستانه ی
کردوو که مه ی تیدا ده خوریته وه ؟
وه کوو (نه بولنو واس) ده لی :

صفراء لا تنزل الاحزان ساحتها
لو مسها حجر مسته سراء ؟

نایا باسی کارت بچ کردنی مه بی و
تامو له زه نه ی مه ستی و سرخۆشی
کردوو ؟ به شتیوه به کی تیگرا : نایا
« هیمن » وه کوو شاعیره (مجینه گان)

مه بی کردوو ؟ نایا نه و وه سپانه
- نه گمر هه یان کرابن - وه کوو
حکایه ت ده یان گیریته وه ؟ واته :
وه کوو شاعیره مه یخۆره کانی
سه رده می (عه بیاسی) ، که چۆن له
نیوه شه ودا ، به مه ستی گه راونه ته وه
یان له نامیزی ژنیکی سۆزانی دا
خه ویان بر دبیته وه ؟! نایا « هیمن »
وه کوو شاعیره سۆفی یه کان له
(معنویات) دا وه ؟ لیره دا نامانه وی
باسی (الخمره الالهیه) بکه ین به لکوو
له لیکۆلینه وه به کی تر دا باسی
ده که ین -

بۆ نه وه ی له م بابا به (مه بی و
مه یخانه) له شیمری هیمن دا ،
نریک بینه وه پرسیریکی تر ده که ین :
نایا هیمن تا چ راده به که له گه ل
(خه یامی) شاعیر دا به که ده گریته وه ؟!
یان بۆ چ (هیمن و سه لام و بچ که س)
له هه موو شاعیران زیتر باسی مه ی و
مه یخانه یان کردوو په نایان
بر دۆته بهر ؟

ده یان پرسیری و خۆیان
ده هاوینه ناو لیکۆلینه وه که مانه وه .
نایا هیمن پیاله به که ده خواته وه و
پیاله به کی تریش ده کات به سه ریا
بۆ راگرتنی (ته وازن) .
مه ستی به که ی ؟ له نه نجامی
باسه که مان دا وه لامی نه و
پرسیارانمان ده در پینه وه . نه گمر
هاتوو چند نمونه به که له
شیمره گانی (سه لام ، بچ که س) مان
هتیا به وه و له گه ل شیمره کانی
هیمن دا هۆنیه وه نه و بۆمان
ده رده که وی (هیمن) تا چ راده به که
له و بواره ی داوه !

بچ که س له (ساقی نامه) که ی دا
ده لئ :

ساقی فیداتم ساقی فیداتم
دل په سته هه سته ساقی فیداتم

خه یرانی لهنجهو بهژنو بالاتسم
شهرابن بابن بۆ دلهمی ماتسم
رهونهمی شهوقی با به حیاتسم
له دهستی پهستی بدا نهجاتسم
شهرابن واین عومری نووخی بڼ
سهفا بهخشی دل نهشئمی

رووخی بڼ
کۆزو (مصصفا) له بهری جهفا
بزمو رابیطه یارانی وهفا
شهرابنکی وا به تنهها جامن
ته کاموول بکا خامی نهفامسن
قهدهح پهیا بهی پر که لیتواو لیتو
پیتیهو مهترسه له طعنهو
جینبو(۱)

نهم دهقه شیعره ی (بڼ کهس)
به لکه به بۆ ئهو پرسیارانه ی
پیشوومان ، که چۆن به شیوه ی
(حکایهت) باسی دهکات ، مه ی و
قهدهح ساتی و بهزمو رهزم ،
ته کاموول طعنهو جینبو کۆنو
(موصفا) ، وه کورو چیرۆکیک
ده بگێریتنهوه ، چونکه مه ی لهو
سهرده مه دا له شیعره که ی بڼ کهس
دهرده که وئ له مالان دروست ده کرا
به ترسو له رزهوه یان به تعنهوه
جینبو وه ده ستده کهوت بۆ به
بڼ کهس په نجه ی بو دریتۆ کردوه ،
وه کورو سهرده می عه باسی به کانددا
(ئه بولنوواس) و (واله بن حباب)
له شیعره کانیان باسیان کردوه .
به لام ئابا هیتن ده لڼ چی ؟!

وه ره مه یگێر ده مه وئ ئهو شهو
خمی دل کم کم (۲)
لووزهوم بهرده سه ری نامه وئ
جورعه ی کم کم
نه شهنا بۆته وه ناسۆری دموونم
دیسان
زامی کۆنمو به مه ی کۆنی ده بڼ
مه لهم کم .

(هیتن) بڼ وه کور (بڼ کهس)
داوای شهرا بڼ کۆن ده کات ، چونکه
زامی کۆن ده بڼ به شهرا بڼ کۆن
مه ره هم بکریت !!

مشتو مالسی ده وئ ناوینه یسی
ژهنکاو ی خه یال
مه مستو گیتۆم که ههتا گاله به جامی
جه م کم

ناهومیدی وای لڼ ده کات ،
زیاتر به لای باخی به تی دا بروات بۆ به
ده لڼ :

تا نه یروخواهه بلا پر بڼ له خوشی و
مهستی
تازه بڼی ناوئ نه من هۆده یی خۆم
مه حکم کم .

به م جۆره ده بنین بڼ کهس
ده به وئ خمی دموونی به با دا ،
که چی هیتن (ناسۆری ته شهنا) دا
پتویست ناکات وه کور ده لڼ هۆده ی
خۆی مه حکم بکات ؟ ! دووباره
بڼ کهس ده لڼ :

ساقی فرصه ته ساقی فرصه ته
ده خیل مه وهسته ساقی
فرصه ته (۱)
وهختی خوارنه مه وه که یف و
عوشه ته

موغمنی ساتوش رۆژی هیمه ته
دل زۆر گیتۆده ی دهنگو نه غمه ته
تۆ خوا قه تارئ دل بۆی له ت له ته
به ناله ی نه ی و نه غمه ی نه ره موون
به نه شئمی مه یو شهرا بڼ گول
گوون

با له دل دهرکه ین سسزای
گهردوون
ناسووده ساتن دل بڼ مه جنون

به لام هیتن وه کور بڼ کهس که
له و پارچه شیعره به ی دا
دهرخته وه بۆ که یف و عوشه ره ،
مه ی تاخواته وه ، هه رچه نه ده
(بڼ کهس) بڼ له داخی سنرای
گهردوون به ولاره نه . که چی
هیتن ده لڼ :

له گوشه ی بڼ کهسی دا نیسته وا
دلته نگ خه مپارم (۱)
نیه باکم نه گهر مالم به جاریکی به
لویدا چی ؟!

به لام کاتج برینه کانی ساریژ
نابڼ ، هاواری لڼ هه لده ستیت ،
ده لڼ :

له گوئ حالی منو تۆ وا ده بو ئه ی
خۆ به رست نیستا
نه گهر دنیا نوسوولو قاعییدمو
نهمو حسابی با
به جامی باده تیر نابم نه گهر مه یلت
هه به ساقی
گلینه ی خۆم ده نیرمه خزه مه ت بۆ
تیکه تا بی با

هه رچه نه ده جیاوازی به کی
ناشکرا له نیتوان شیعره که ی
(هیتن) و (بڼ کهس) دا هه به هیتن
گه لیک سوودی له شیعره ی کوردی
وه رگرتوه ، به تابه تی له بابسه ت
مه ی و مه یخانه وه ، چونکه هیتن
وه کور بڼ کهس ، وه سیه ت نامه ی
وای نه نووسیوه که وه کور خه یام له
پاش مردنی هه ره به مه ی بیشۆن ؟
وه کور بڼ کهس کردۆ به تی ! بڼ کهس
ده لڼ :

ساقی تۆبالی منت به نه مستۆ
دنیا به وه صه ت نه کم له لای تۆ (۳)
که مردم توخوا هه ره به مه ی به مشۆ
بۆم مه کن شینو گریانو رۆژۆ

له چې یو یاسینو تملقین و شینم
 بین کورنۍ بگرن له ژور سهرینم
 به بهزمو رهزمو به ناوازی خوش
 نيسك و پروسکم هه موویته
 جوش

هروه کسو ووتمان هوی
 سره کی بۆ په نابردنی (هیمن) و
 (پن کس) و (سهلام) بۆ مه یی و
 مه یخانه ده گهریته وه سر باری
 دهر وونی ، کومه کی . نابووری ،
 ته نامت په روه رده ی مندالیش ،
 نهمه یان زیاتر لای (هیمن)
 سره هلدینی ، ناهومیدی ، له مال
 له خیزان له کومه له دواکه وتوو له
 کساسی و پن کس و هه ژاری و
 نرینی کوزو ته کیه و خانه قا ده یان
 شتی تر وای لی کردووه په نا بهریته
 سر پیاله و ساغر وه کسو
 نه بولنواس) ده لی :

رأيت الليالي مرصداً لمدتي
 فبادرت لئاني مبادره الدهر (1)
 دیسانه ده لی :

الراح شيء عجيب أنت شاربه (2)
 فاشرب وان حملتك الراح اوزارا
 يامن يلوم علي حواء صافيه
 صر في الجنان ودغني اسكن النارا

نه و شاعرانه ده یانه وی به مه ی
 خو یان سر بکن تا نیش و نازاری
 ژبان کم بکنه وه ، له لای نه و
 شاعرانه دوو رای سیر سیر
 به دی ده کړی : به که میان : ژبان
 نه وه به که تیدا ده ژبن ، به لکوو
 شانۆ به کی (کاریکاتیره) ، هوشم ند
 نه و که سیه تا ا مؤیان دایه بخواو
 بخواته ووه تام و چیزی لپوه ربگری!!
 دوو همیان ژبان تابلې ی
 به نرخه ، بهخته وهری له وه دایه که

مانای ژبان بزانی و هه ولې بۆ
 بده ی و لپې تیگی .

هه رچونی بووین ، هیمن
 کاتې باسی (مه یی) و (مه یخانه)
 دینیته گوری له و باوه رده ا بنم که
 ویستووینتی به و بابه ته زه مینه به ک
 به ربابکات ، چونکه شیمره کانی تری ،
 به ربهرچی نه وه دده نه وه . له بهر
 نه وه ش ، ده توانین بلین جیاوازیکی
 هره گوره له نیوان (هیمن و
 پن کس و سهلام) شاعیره باخی به کانی
 تر دا هه به وه کسو (نه بولنواس) .

هه رچنده له گمل (خه یام) دا زیاتر
 نولفت ده گرن و ده گونجین . . نه گهر
 بیتو سهرنجیکی (چاره نووس
 شاعیر) بده بن ده بین به چنده
 دپریکی (غزل) سره تای باسه که ی
 ده کاتوه ، : (به هار ، هاوین ،
 زستان ، پایز ، یارو خونه ، بارانو
 هور ، گریان و فرمیتک ، چارشیتوه ،
 روویه ند ، کولم قزی خاو ،
 روومت و ردیف ، خنمو
 خفت ، که سرو دهر دو
 عه زهت ، تاکوو به حسرت
 کوتای بهم چیرۆکه دینیت . که
 نومید له ناو نا نومیدی دا
 ده دوزیتوه ده به وی نه و ته وانه که
 دهورو بهری پن چنرابوو زرگاری
 بیت . نایا هیمن توانیوه نه و
 دوزینه وه به وه دست بهینتی که ده لی :

سؤفی کونجی خانه قا بووم نیسته
 پیری مه یگدهم
 زاهدی خلووت نشین بووم نیستا
 مستو مه یزدهم

هه رچنده پیره زاهدیه ، ریش
 بۆزه - وه کو خوی ده لی - ریکای
 (تصوف) ی وون کردووه ، خوی
 له مه یخانه ی ژبان دا دوزیوه ته وه ،

که چی به هه نسکه وه ، باسی
 (سؤفی) به تی ده کات و هه ناسه
 هه ل ده کیش . له ناخوه له گه لیا
 گر ده گری و ده سووتج . . بۆ به نه و
 (ماکه) سؤفی به له شیمره کانی دا
 به دی ده کړی که ده لی :

هونمر ناتوانی جوانی تو به هیچ
 شتیوه به ک بنوینتی (1)
 له مهرمیر چون ده تاشری هه یکه لی
 نهم به زن و بالابه

نا ، سه بری نه و (توحد) هو
 (تحد) به بکن ! که ته حدای هه موو
 هونمریک ده کات . چونکه ناتوانی به
 هیچ شتیوه به ک ، خوی بنوینتی و
 هه یکه لی نه و به زن و بالابه له مهرمیر
 بتاشی !! ته نیا نه و خوا به نهم که
 به و په نجه و خامه ی نه قشی ده کات و
 ده بنه خشینتی !

نایا نهمه یان نه وه ناگه یینتی که
 ماکي (سؤفی) گهریتی له شیمری
 هیمن دا بووین و مابین ! لیرها
 شیمره که ی (گوران) دینته گوی
 (جاده چۆلو سیمه بوو) تا ده گانه
 ناستی نه وه شتیکی جوانتر بلیت
 که چی زمان له تک ده بن ووشه
 ده تاسی و ناتوانی چۆن نه و هه ست و
 نه ستی خوی دهریبری ناچار په نا
 ده باته بهر مینافیزیک که ده لی
 (خوابه هیزی نیشایه) ! . .

ووتمان جیاوازیکی ناشکرا له نیوان
 شاعران دا به دی ده کړی . به
 تابه تی له نیوان (هیمن و پن کس) دا .
 یان (هیمن و سهلام) دا ، یان (هیمن
 و قانیم) دا یان له نیوان (هیمن و
 خه یام) دا . که نهمه یان زیاتر
 مه به سته ، هه رچنده هه ردووکیان
 له به ک سهرچاوه دا به ک ده گرنه وه
 که په نا بردنانه بۆ مه یی و مه یخانه .

که چی خه یام به پیچه وانسه
 (هیمن) هوه له نهجامی نه وهدا بووه
 که ویستوو به تی لهم زیانه یاخی بی،
 چونکه زیانیکسی بیوهره ، مرۆف
 ناگاته نهجامیکسی نهو تو ، و ، لهم
 گهردوونه بگات ؟ خه یام ده لئج :
 هاتنی مرۆفو دهرچوونی بسم
 شیوه به واته چی ؟! خه یام له
 روانگهی فهلسه فوه دمرۆانیتته
 دهورو بهری . همرچهنده (هیمن) بئش
 لهو بیرکردنه و به بی بهش نیه ، به لام
 زیاتر پهنا دهباته بهر (مه بی) و هیرش
 ده کاته سهر (جهنابی شیخ)
 همرچهنده لیره دا ناگاته پلهی (نالی)
 محوی ، حاجی قادر کۆزی ، قانبع ،
 بی کس ...) له باس کردنی سۆفی
 ریش پان و بناگۆی نهستور ، چونکه
 هیمن زۆر کهم لهو بسواری داوه
 سهرپای نهوهی که شارمزاییه کی
 تهواری لهو باره بهوه هه به چونکه
 پهروه دهی تهکیه و خانه قایه ..
 (له دهر فهتیکسی تر دا باسی لئوه
 ده کهین) . بۆیه ده لئج :

وه بهر من نایه لئج لیره ش مهی و
 ساقی ، جهنابی شیخ (1)

**دنا لهولا شهربو حۆری با همر بۆ
 جهنابی با
 هه موو عۆری نه بهد تسی دا نیه
 خۆشی ده مێک مهستی
 خهر ناوی چه یاتی بۆچی و؟ فبیری
 شهربا با**

یاوه کوو ده لئج :

به ریشی بۆزه وه سوجدهی دهبم بۆ
**جهمالتی تو
 نه دی بۆچی ده یانگوت دار که پیر بوو
 تازه دانا به !**

شاعیری نه سیلو په سهن به
 به هره به کی ههره په سه نه وه دیتته
 مه بدان ، له گهل سه قافه تیکسی پانو
 فراوان دا ، تیکلاوۆ ده کات ، پینان
 دهر وانیته زیان ، له گهل ههستو
 نهستی جهانی ناوه وهی دا
 هه لیان ده شیلو به هونه رهنده نه
 ئیجاسیتیکسی قوولی ده داتن که به
 ریشی بۆزه وه سوجدهی بۆ
 ده بات !!

خه یام ده لئج :

**من دا من زهدو تۆبه طی خواهم کرد
 با موی سفید قصد می خواهم کرد
 بیمانه عمر من بهفتاد رسید
 این دم نکتم نشاطی کی خواهم کرد**
 واته (دامینی سۆفی به تی و
 تۆبه ده پیچمه وه به سه ری بۆزه وه
 به ره وه مه یخانه ههنگاو ده نیسم .
 ئیستاش ته مه نم که بشتۆته هه فتا
 سال نه گهر لهم ته مه نه دا گورچو گۆل
 نه به مه وه نهی که ی گورچ ده به مه وه ؟)

خه یام به سه ری سپی به وه بۆ
 مهی سوجده ده بات و گروگال ده کات
 (هیمن) بئش به ریش بۆزه وه بۆ
 یاره که ی سوجده ده بات ! دیره
 شیعه که ی هیمن که ده لئج :

**سۆفی کونجی خانه قا بووم نیسته
 پیری مه یکه دم
 زاهیدی خه لوه ت نشین بووم نیستا
 مهستو مه یزه دم**

نهم جۆره شیعه گهر
 برار و دبکری له گهل شیعه کانی
 (خه یام) و (سه عدی حافز) دا نهوا
 بۆمان دهرده که وئج تا چ یاده بهک

(هیمن) (متاثره) بهو شاعیرانه وه و
 سوودی لئیان وه گرتوه ؟!
 هیمن و خه یام له چه نه د
 خالیک دا به کده گرنه وه و جیسا
 ده بنه وه . نه گهر بیت و له
 شیعه کانی (خه یام) و ورد بینه وه
 دهرده که وئج که له سه ر ریبازیکسی
 فهلسه فی نهروات و ههنگاو ده نن :
 سهروشت ، ماده ، رۆمانتیک
 نه بیقۆر ، نه فلا تون ، (لا ادری) و
 (دهری) و نه ستیره گهری و
 ماتماتیک ، سۆفی گهریتی و پیری
 موغان و کونجی مه یخانه گرتن که
 په ینا په ینا له مه بیکر دا واده کات .
 چونکه ته مه ن کورته !!

به لام هیمن ناوبانگی
 فهلسه فی یانه ی به خۆبه وه نه گرتوه
 ته نیا وه کوو شاعیریک نه بی که
 سوودی له که له پووری ئیسلامی و
 فارسی وه گرتوه بۆیه هیمن له
 نیوان دوو فهلسه فهدا ده زی که
 هیشتا له هییج لایه کیان بۆ
 ساغ نه بۆته وه . واته هیمن نه
 ماددی یانه و نه میسالی یانه
 بیرده کاته وه ؟!

ده گونجی بۆوتری: پیریکی زاهیدی
 خه لوه تخانه له گهل پیریکی مه یخۆری
 مه یخانه دا بهک ده گرنه وه ؟! ههر
 وه هاش ده گونجی هیمن متاثر بی
 به (خه یام) وه . چونکه ههر دوو کیان
 سۆفی مه زه ب بوون ، ههر دوو کیان
 خاوه ن ئه زموون و تاقی کردنه وه کی
 گهره ن ، ههر به که یان به پیری
 بۆچوونی خۆی ته عبیر له کات و
 شوین و بیرو باوه ری خۆیان ده که ن !
 ههرواش (هیمن) له گهل

(بی کسو سه لام) دا نزیک ده بیته وه ،
 (بی کسو سه لام) ههر دوو کیان له
 بایه تی مه یرو مه یخانه دا خاوه ن
 ئه زموون . به لکوو زیاتر سوودی له

هەردوو شاعیرە نەمرە کەسە
 وەرگرتوو، بە لکۆو سیمای شیعری
 یخ کەسو سەلام و قانێع و تەنانت
 حاجی قادرو محسوی و نالیشریان
 پێتو دیارە . بەلام لەوان لە باسی
 نافرەت و جنسدا جیا دەپیتتو
 چونکە بێرکردنەوی ئەبێقوورانە
 وا لە هێمن دەکات کە لەژێر پەردە
 زۆرشت لەو بارە یەو بەدرکینی
 کە دەلێ :

رەدیفیش تێکبچی پێم خۆشە من
 دەستم لە مەمدا بێ (۱)
 وەرە با هەلمژم ئەو لێو شێرینە بە
 کەیفی خۆم

مەبەستمان لێرەدا ووشە
 (رەدیفیش تێکبچی) بە یە . واتە
 ئەگەر هاتوو تکی تەریش تێدا نەما
 ئەوا شاعیرمان هەر هەناسە ی بۆ
 هەلده کێشێ بە دوای نیو کەسە
 خۆی دەگەڕێ بە نیازی (توحد) ی
 جینسی بەو . ئەمەش بیان لە
 رابەکانی فەیلسووفی (اللذة)
 (ئەبێقوورا) هەرچۆنی بووین هێمن
 هەقی خۆیەتی ، سەربەستە لە
 بێرکردنەویدا ، خۆ دەتوانی رێکای
 مزگەوت و تەکیە و خانەقا بمرنەدات ،
 دەبشتوانی رێکای مەبێ و مەبخانە
 بگرێتە بەر ، بۆشی هەبە هیچ لەم
 دوو رێگانە نەگرێتە بەر !!! بەلام
 پەنابردن بۆ مە ی زیاتر ئەوەمان بۆ
 جەخت دەکات کە بارە
 ناھەموارە کە ی ژبانی زیتەر پالسی
 پێتو ناو . ئەدە ی چۆن ئەو سۆزو
 بەژە ی و ئیش و نازار و نامۆبسی و
 ناوارەببە ی تیربکا !!

لە ناو پیاڵو ساغەرو لویچی
 دەست وێنە ی خۆی بێنێ !! وە بەو
 جۆرە بروا ئیتە ژبان ! بەلام ئایا هێمن

رۆژی لە رۆژان (تۆبە) لە مە ی
 دەکات و دەگەرێتەو ؟ وە کسو
 (خەبام) و (ئەبولنواس) پاشەکشێ کەر
 لە هەموو کردموه کانی و کە چۆن
 کەوتە پارانەو :

دب فی الفناء سفلا وعلوا
 واراتی اموت عضوا مفضوا
 لیس من ساعة مضت لی الا
 نقصتی بەرھا بسی جزوا
 نهبت جدتی بطاعتی نفسی
 وتذکرت طاعة الله نصوا
 لهف نفسی علی لیال وایام تلتهن
 لصبا ولهوا
 قد اسانا کل الاساء فاللهم صفحا
 عنا وغفرا و عفا

بەم جۆرە (ئەبولنواس)
 دەبینین بێر دەبێ ، تافی لاویتی
 کز دەبێ ، ناوێر لە یابووردو
 دەداتەو ، هێچی بەرچاو ناکەوێ لە
 هەناسە ساردی زیتز بۆیە ناچار
 - لە ترسانا - پەنا دەباتە بەر
 (خو) و لێی دەپارێتەو !
 بەلام هێمن بەرەنگاری مردن
 دەپیتتو مە پال بە (شەبتان) هەو
 دەنیتتو ئەو شەبتانە چ جۆرە
 رەمزیک بووین !

سەروی نازادیش لە بارو دلکەشو
 جوانە بەلام
 گیانە کەم من شیتتو شەبدا ی لارو
 لەنجە ی ئەم قەدەم

لەسەر باسە کە ی دەرواد
 دەلێ :
 سبەری مەرگم لە پێشدا یو بەرەو
 مەنزڵ دەروم
 ناخی گوری تەنگە جینگەم هەسەر
 تالاسبێ قەدەم .

من بەرمو ئاسۆ بەرمو رونای بالەم
 گرتوو
 چون بەرمو تاریکی دەخشم پال بە
 شەبتان دەدەم

ئیمجا بە دێرکی تر
 مەبەستە کە ی دەدرکینی و دەلێ :
 ئاگری سینەم بلیسە ی دێ وولات
 رۆشن دەکا
 ئەو دەمە ی خۆم وەک دلویتک دەچەم
 نیو دەریای عەدەم

تا لە باسە کە مان دوور
 نەکەوینەو ، دەلێن لەبەر ئەو شە
 شاعیرە مەبخۆرە کانمان بە جوانی
 هەستو نەستیان لەناو قالبسی
 شیعری تەرو بەردا دارشتوو
 بەتایبەتی (بێ کەس، سەلام، هێمن).
 یخ کەس دەلێ :

ساقی دەخیلە بەمەری جامی (۱)
 با لەعالمی ماددە بەمەربەم

ئەگەر پێکەس ئەو شیعری
 لە سالی ۱۹۴۳ دا وتووین لەوانە بە
 (هێمن) لە هەرەتی لاویتی دا ئەو
 شاعرانە ی خۆیند پیتتو (متاثر)
 بووین بە شیعری کانیەو . بێبێ ی
 بۆچوونی خۆی لە پێشە کە ی
 دیوانە کە ی دا کە چۆن لاسایی شێخ
 پەزای کردۆتەو هەرواش لەوانە بە
 هەولێ ئەو ی ئەوادابێ لە
 شاعیرە کانی تریشمان سوودی
 وەرگرتبێ . بۆیە رەنگ و سیمای
 شیعری (سەلام و یخ کەس) او
 شاعرانی ترشیمان بە شیعەرە کانی
 (هێمن) هەو دیارەو بە لکۆ بە ئاشکرا
 رەنگ دەدەنەو . ئەم بابەتە شەخۆ ی
 لە خۆی دالیکۆلینەو بە کە ی دەوێ
 هێمن دەلێ :

شموانه هاونشین جامی بادهم (۲)
به باده با پزارمو غم به با دم
که دستی روژگار بایدا سمری من
سمری شووشمی شراب و اچاکه
بادهم

هیمنی شاعر ، لیره دا
وورده کاریبه کی جوانی داهیناوه ،
جناسیکی ریک و پتکی به کبار
هیناوه . به تایبه له نیوان وهشی
(به باده) و (بادهم) و (سه باده) دا
هه ربه که جوره مانابه کی تایبه تی
خوی هه به . به م تووره یی هیمن
له وه دایه ، غه له وغه شی دل و رقو
کینه ی له بادانی سهره
شووشه که دا داده مرکیتی ! ده لئ :

ساقیا کوشتمی خمو مهینت
دهورمه لهو شرابه مهستم که (۱)
نامهوی جامو ساغمر و پیاله
بمشی خو بو له لویچی دهستم که
وهره نهی نازه بین به خیرا خوت
گیو ویزم بکه به بادمو مگس
با منی و منچمرو له زینم دا
هیچ نهی جاریک بلیم توخه ی

نهم پارچه شیمه ری له سالی
۱۹۵۷/۱۳۲۶ دا ووتوه . به م
جوره په نا ده بانه بهر مه یی . نارام
ناگریت تا کو ساقی به باده وه بکانه
لای ، پیاله و ساغمری بو پر بکات
به لکوو زور به په له به ! له (یادم
بکن) دا غوربه ته که ی زال ده یی نه گهر
به یاد کردنیش بووین نهوا توژی
دهحه سینه وه که ده یی :

لهو ده می دا پیاله دهرین له پیاله
لهو ده می دا لیوتان به باده تاله (۲)
لهو ده می دا کوری شادی ده مستن
لهو ده می دا سهرخوشی و مهستی
مهستن

جگه لهو هویانه که یاسکران ،
هویه کی تریش هه به که هیمن په نای
بردوته بهر مه یی و مهستی نه وه شیان
سه رده می لاییتی به تی، که هه ناسه ی
له دویتدا ده کیشی که ده لئ :

وهره نهی نازمین به خیرا خوت
گیو ویزم بکه به باده و مه یی

نایا (هیمنی شاعر دهرانج مه یی
زبانر ناخی مروف ده خوانه وه ؟
بئ گومان به لام له زهت لهو
خواردنه وه بهش وهرده گری (باره
دهروونی به که یی مه به سه) بو به قوم
له سر قوم . زهم دوا ی زهم .
جورعه دوا ی جورعه چونکه (شاعر
له زهت له نیش و نازاره کانی ، نیلهم
وهرده گری . دهوای دهرده کانی تیدا
دهدوژینه وه وهره می ده کا) (۱)
زید له وهش (کاتج نیش و نازاره کانی
دهروونی شاعر ، تالان ده کهن .
نهو ، له بانئ نه وه ، تامو چیژیان
لئ وهرده گری ! نه مهش ، نه مه
ده که یینئ که به هوی نه وه وه ،
نیلهم وهرده گری . وه له گهل
نیلهم دا هه ست به جوره خووشی به ک
ده کات واته : « معاناة » ریگابه که ،
بو نیلهم ، به واتایه کی تر ، بو
داهینان ! داهینانیش ، وه سیله به که ،
که نازاره کان بخرینه زیر
ریکیفه وه و تامو چتر وهرگرتن ،
نه گهر نیش و نازار نه بوایه نیلهم
نده بوو (نیلهم) یش نه بوایه ، تامو
چیژو له زه تیش نه ده بوو) (۱) .

ههروه کوو له لاپه ره کانی
پیشوودا باسمان کرد . نه وه نه یی
(هیمنی شاعر ته نیا شا ، سواری
نهم مه یلانه یی ! نه سپی خوی له
گوره بان (عه ره سه ی) مه یخانه دا تاو
داین ، به لام به رده وام بوونی هیمن و

تیکلا و کردنی نهم بابه ته له گهل بابه ته
شیمه ری کانی دا بو ته هوی گره و
بردنه وه ی ده با گوی له (سه لام) ی
شاعر بگرین بزاین ده لئ چی :

له به حری تالی دنیا دا ژباوم
نهمیم تا گیتی شیرین دینه سر
له ب (۲)
نه وه ی نیچمرو له لای خلقی موهیمه
له لای من قه شمه ری و تالته و
گمپ

لیره دا - سه لام - ده به وی به
گویی نه دان ، نهو ژبانه به ریته سر
وانه لایه نه گوینه دانه که ی (لابالی)
زال ده بیته سر فیکره که بیدا چونکه
تیگه بشتوه که ژبان به تاله و هیچو
پووجه ! نه وه شیان تاسیری شیمه ری
(خه یام) ی له سهره . به لام (هیمن)
سووره له سر خمو گریان ، چونکه
خمو خه فته له خه لوه تخانه ی
نه ودا نامه حره منیبه ! که چی (سه لام)
له سکالابه کی شاعیردا ده لئ :

بئ بهش لهو دنیا دا له م به ری (۱)
نهو دهری سمری نهم کوربه وه ری

ساقی شرابین پیته فرسه ته
ژبان تالته به دنیا قه شمه ری

سوخریه ته که ی (سه لام) به
هیزترو تیژترو چونکه ژبان ته نیا
قه شمه ری نیه !! له زور شوین دا
ویستویه تی لاسایی (خه یام) بکاته وه ،
بهو کارهش خزمه تی زمانو نه ده یی
کوردی کردوه . به لام کاتج دنیا به
قه شمه ری داده نئ نه وه مان ده خاتمه وه
بیر نایا ژبان پیویسته بژنری ؟
هه رچه نده نه مه شیان فکره به کی
مه به سی یانه ی تیدابه و جوره باخی

بوونیکه : په نابردنی (هیمن و سلام) بمرمې و مېخانه له بهر نه و په به که لهم ژبانه یې سه ممره دا له خهم و خه فته به دمر بن نه و هس له نه جامی ناومیتدی خو یان دوواکوونسی کومه لی کوردهواری بووه . هیمن ده لئ :

شهوانه هاوونشین جامی بادهم
به باده با پژاره و غم با دم .

(سلام) له (ساقی نامه که ی) دا
ده لئ :

فیدات بېم ساقیا نه ی گیانی شمرین (۱)
مهلئ کوانئ شهرابی میسووی
خوینین ؟

بیاله پر بکه تو لهو شمرابه
منیش جرگنو دلم وینه ی که بابه .

که چی (هیمن) ی شاعر له
شعری تووړی دا زور به په له و به
پارانه وه داوای مه ی ده کات ، چونکه
نه گمر بیزانیا نه جامی تن که بشتن
کویر هوهری به شف تیه لدانسه
دمر به دهری به خو ی له و روخه
نده دا مادام شته که وای لئ هاتووه
چار چی به ؟ ده یج عیلاجه که ی
مستی و شیتی و نزانین بئ !
ده لئ :

ده زانی بوچی من هینه به ریشان و
خه فته پارم
له بازاری ژبان غهری هونهر
نیجه چ سرمايه

بیخود ده لئ :

نوی دانابه جرگی وک به لاسه
نوی نادانه نزانئ چ بسه

هیمن ده لئ :

حاسلی تن که بشتن و زانین
چ بوو بئ من جکه له کویر هوهری
سمرده میتگیش پنا دهم بؤ مه ی
تا بزائم چلونه بئ خه بهری

یان ده لئ :

به توو تووش ، تووشی مه کتعب
بؤ دهاتم من که زانیبام

خه فته ، مهینه ، که سمره ،
خسره ، بهشی ئینسانی زانابه !

بهم شتو په ده بینن شاعرانمان
تسوره دهن به پیچه واسموه
نازاره کانیاں دمرده برن ، نه و ناخو
نوخه و دادو تووړه په هم سوو
ده گهری ته وه سر ناومیتدی یان که
په یوه نندیه که ی هره په هتزی هه په
له گه ل باری کومه لایه تی و نابووری
روشنیری و بؤ یسه له ناوه
ناوه به کدا په نایان پردو ته بهر نه و
دیاردانه په به خه لکی راده که یتین که
دوا که ونی کومهل نه زانین و
نه خویند مواری به . هه نلئ له و
شاعرانه ش وه کوو (هیمن و بئ که س و
سلام) له نه جامی تووړه
بوونه وه که یاندا په نایان پردو ته بهر
مه ی و مېخانه وه کوو باسماں کرد .
بهم جوړه ده بینن هیمن له گه ل
مه ی و مهستی دا (تعامل) ده کاتو
پوختر به ره و بابته که ی ده کشئ .
که چی (سلام و بئ که س) ش کاتئ
په ست و تووړه دهن یان
ده ست کورت دهن یان باری کومه لی
ناهه موار کاریان تن ده کات بؤ که م
کردنه وه ی نازاره کانیاں په نایان
پردو ته بهر مهستی .

بئ که س ده لئ :

هه فته گهر نارفق بخوم تو خوا
ره فیقان لومم مه کن
زه حمه ته بئ مه ی ژانم یه م
دلہی تاریکوه .

نه و شیعری له سالی ۱۹۳۹ ادا
ووتووه ..

- (۱) دیوای سلام ل ۷ .
- (۱) دیوانی سلام ل ۹ .
- (۱) التفسیر الفنی لادب .
- د . عزالدین اسماعیل ص ۲۹ .

به له ناو بردنی
نه خویند ه واری
بنیاتنانی
سوشیالیستیمان
پسته
ده بییت